Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40644
Copyright: Melk, Benediktinerstift

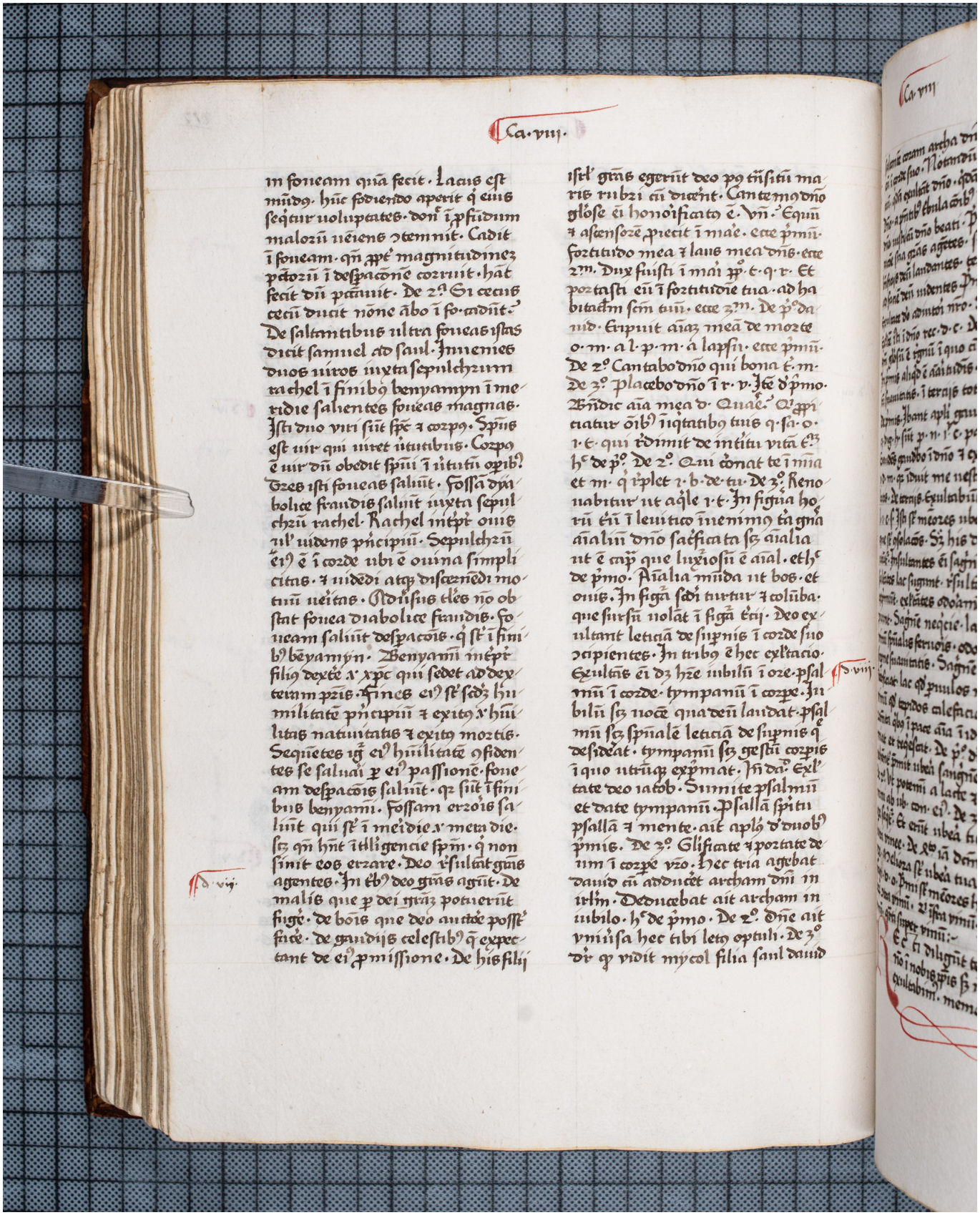

Ca. viij.

in foueam quã fecit. Laqueus est
mũdo. hũc fodiendo aperit q̃ eius
seqũtur uoluptates. dom̃ i profundum
malorũ uenens contemnit. Cadit
i foueam. qm̃ ꝓ magnitudinem
peccorũ i desperacõne corruit. hãc
fecit dñs pcauit. De 2o Si ceciderit
ceciderit dicit nõne ãbo i fo. cadũt.
De saltantibus ultra foueas istas
dicit samuel ad saul. Inuenies
duos uiros iuxta sepulchrum
rachel i finibꝰ benyamyn i me
ridie saliẽtes foueas magnas.
Isti duo viri siũt spe ꝛ corpꝰ. Spiritus
est uir qui uiuet uiuentibus. Corpꝰ
e uir dñi obedit spiritui i uiuentibus operib.
Tres isti foueas saliũt. Fossa dyabolice fraudis saliũt iuxta sepul
chrũ rachel. Rachel interp̃t omnis
uel uidens principium. Sepulchrũ
eiꝰ e i corde ubi e ouina simpli
citas. ꝛ uidendi atq̃ discernendi mo
tiũ uelitas. Qui dñsus tles ñ ob
stant foueam diabolice fraudis. fo
ueam saliũt desperacõis. q̃ st i fini
bꝰ benyamyn. Benyamin interp̃t
filiꝰ dextre v xpc qui sedet ad dex
teram patris. Fines eiꝰ st sedꝰ hu
militate principium ꝛ exitꝰ humi
litas nativitatis ꝛ exitꝰ mortis.
Sequentes ig̃ eiꝰ humilitate obsidentes se saluari p eiꝰ passionem. fove
am desperacõis saliũt. qr siũt i fini
bus benyamin. Fossam erroris sa
liũt qui st i meridie v media die.
sz qm̃ hnt intelligencie spm. q̃ non
sinit eos errare. Deo resultant gratias
agentes. In ebꝰ deo gratias agũt. De
malis que p dei gratiam potuerũt
fugere. de bonis que deo auxiliante possit
fieri. de gaudijs celestibꝰ q̃ expec
tant de eiꝰ pmissione. De his filij
israel gratias egerũt deo pꝰ tãsitu ma
ris rubri cũ dicẽt. Cantemꝰ dño
gloose ei honorificato e. vn. Equũ
ꝛ ascensorem precit i mare. ecce pmũ.
fortitudo mea ꝛ laus mea dñs. ecce
2m. Dux fuisti i mari ꝓ. t. q. r. Et
portasti eũ i fortitudine tua. ad ha
bitacõm sõm tuũ. ecce 3m. De pꝰ da
uid. Eripuit aiam meã de morte
o. m. a l. p. m. a lapsu. ecce pmũ.
De 2o Cantabo dño qui bona t. m.
de 3o Placebo dño i r. v. Ite d pmo.
Benedic aia mea d. Quare. Qui ꝓpi
tiatur oib̃ iniquitatibꝰ tuis q. sa. o.
r. t. qui redimit de interitu uitã t.
hc de pꝰ. De 2o Qui coronat te i mia
et m. q̃ replet r. b. de tu. De 3o Reno
uabitur ut aqle r. t. In figura ho
rũ eũ i leuitico inuenimꝰ tã gna
aialiũ dño sacrificata sz aialia
ut e cap̃ que luxuriosũ e aial. et hc
de pmo. Aialia munda ut bos. et
ouis. In figã sedꝰ turtur ꝛ columba.
que sursũ nolãt i figã trij. Deo ex
ultant letiã de suprnis i corde suo
sapientes. In tribꝰ e hec exltacio.
Exultãs ei dz hze inbilũ i ore. psal
mũ i corde. tympanũ i corpe. In
bilũ sz nocte qua deũ laudat. psal
mũ sz spiale letiã de suprnis q̃
desideat. tympanũ sz gestũ corpis
i quo utrũq̃ exprmat. Sn dã. Exl
tate deo iacob. Sumite psalmũ
et date tympanũ. Psallã spiritu
psallã ꝛ mente. ait apls d duobꝰ
pmis. De 3o Glificate ꝛ portate de
um i corpe vro. Hec tria agebat
dauid cũ adducẽt archam dñi in
urbem. Deducebat ait archam in
inbilo. hc de pmo. De 2o Dñe ait
vmusa hec tibi letꝰ optuli. De 3o
dr q̃ vidit mycol filia saul dauid

Ca. viij.